

And the ruling is valid when he is tied up

והלכתא בכפות –

OVERVIEW

The גמרא rules that if one is קונה an עבד, he is also קונה all the מטלטלין that (were included in the sale and) are on the עבד, on account of חצר. The גמרא challenges this ruling, for a חצר is not קונה, even when it is עומד ויושב. The גמרא replies: 'והלכתא בכפות'. It would seem from our גמרא that if the עבד is כפות, that is sufficient to render him a proper חצר, which can be קונה. Our תוספות rejects this notion.

וצריך לומר נמי דמייירי בישן -

And it is necessary to say that we are discussing a case where the עבד is also asleep; otherwise even if he is tied up, the purchaser of the עבד cannot acquire the מטלטלין that are on the עבד through חצר קנין. Rather there are two requirements; a) that the עבד is tied up, and b) that he is asleep.

תוספות explains the need for these two conditions:

דכפות מהני דלא הוי חצר מהלכת וישן מהני דהוי משתמרת לדעתו¹ -

For **accomplishes that the עבד is not a 'walking חצר'; and sleeping accomplishes that this עבד who is considered to be a חצר, is guarded under the master's supervision.**²

כדאמרינן בגיטין פרק הזורק (דף ע"א) גבי כתב גט לאשתו ונתנו ביד עבדו³ -

As רבא states in פרק הזורק, מסכת גיטין, **concerning one who wrote a גט for his wife and he gave it into the hand of [her] slave, the rule is, if the slave is –**

ישן ומשמרתו הרי זה גט ניעור אין גט משום דהוי חצר המשתמרת שלא מדעתה -

Asleep and she is guarding him, then it is a valid גט. However if the slave is awake, it is not a valid גט, for it is a חצר which is not guarded under her supervision; the עבד is guarding himself (without the woman).

ופריך ישן אמאי הוי גט חצר מהלכת הוא -

And the גמרא there **challenges this ruling, and asks, '(even) if the עבד is sleeping, why is it a valid גט; for the עבד is a חצר מהלכת?!'** The גמרא there continues and refutes the anticipated reply –

וכי תימא ישן שאני והאמר רבא כל שאילו מהלך לא קנה עומד ויושב לא קנה -

¹ See previous מכר ד"ה תוספות footnote # 6 (this would apply to חצר מהלכת as well). Alternately, a person does not want to have his belongings in a place which is not דעתו לדעתו.

² In order for a חצר to be קונה for its owner, it cannot be a חצר מהלכת and the חצר must be בעה"ב. משתמרת לדעת בעה"ב. An עבד when he is conscious (even if he is כפות) is משתמרת לדעת העבד but not בעה"ב.

³ The marginal gloss amends this to read 'עבדה'.

'and if you will reply that it is different from a חצר מהלכת for the עבד is asleep and cannot walk; this is not a valid reply for (the same) רבא ruled, 'anything that cannot be קונה while it is moving, cannot be קונה even if it is standing or sitting'. Therefore this עבד cannot be considered as a חצר, even if he is asleep, since he is capable of 'walking'. The גמרא there concludes that we must say -

והלכתא בכפות אלמא אף על גב דמוקי לה בכפות אפילו הכי ניעור אינו גט -

That the ruling, of נתנו ביד עבדה מגורשת (as well as asleep). **It is evident** from the גמרא there, that **even though** the גמרא established the case of נתן ביד עבדה מגורשת **when the עבד was tied up, nevertheless if the עבד was awake it is not a valid גט**.⁴ This proves that in order for an עבד to be a חצר, we require that he is (both) asleep and tied up.

מסכת גיטין anticipates a possible refutation to this proof from

ואין לפרש הלכתא בכפות כלומר לא חשיב מהלכת ולא דמי לעומד ויושב -

And one cannot explain that the answer 'והלכתא בכפות' means that כפות is not considered מהלכת and it is not similar to עומד ויושב.⁵ By even רבא will agree that it is not a חצר מהלכת, since in his present status (while he is tied up) he cannot possibly walk (and it cannot be compared to עומד ויושב where he is presently capable of walking). The answer of the גמרא of 'והלכתא בכפות' will mean -

וכיון דכפות מועיל ישן נמי מועיל -

That since כפות accomplishes that the עבד is not a חצר מהלכת (as just mentioned), then **sleeping also accomplishes** that he is not a חצר מהלכת and the גט will be valid by ישן alone [without כפות (and by כפות alone without ישן)].⁶ This is not in agreement with what תוספות maintains that for an עבד to be a חצר we require both ישן and כפות.

ואין לפרש' rejects this תוספות

דאם כן דבשאיין כפות איירי רבא -

For if this is so; that רבא (who said the rule of 'וכו' גט וכו') is discussing a case where the עבד is untied; and in such a situation he is distinguishing between ישן (where it is a גט) and ניעור (where it is not a גט), so -

אמאי קאמר רבא ניעור אין גט משום דהוי חצר המשתמרת שלא לדעתה -

Why does רבא state that ניעור is not a גט because it is a לדעתה (since the עבד is awake); it was not necessary to use that reason; רבא -

⁴ The גמרא initially stated: נתנו ביד עבדה ישן וכו' הרי"ז גט, ניעור אינו גט. The גמרא was not satisfied with the גט הרי"ז גט for the עבד is a חצר מהלכת, and we had to say that ישן is a גט only when he is כפות. However by ניעור, there is no question that it is never a גט (even if he is כפות), because he is a חצר שאינו משתמרת לדעתה. See thinking it over # 1.

⁵ תוספות explains 'והלכתא בכפות' to refer to the דין of רבא (that it is required that the עבד be כפות); however the אין לפרש maintains that והלכתא בכפות is explaining when an עבד is not a חצר מהלכת.

⁶ We will also assume (according to the 'ואין לפרש') that כפות or ישן are considered משתמרת לדעתה and not a חצר מהלכת.

תיפוק ליה דהוי חצר מהלכת -

Should have derived that it is not a valid גט by נייעור, **since** the עבד **is a חצר מהלכת!**

Since רבא did not use the reason of חצר מהלכת, this proves that his דין is in a case of כפות,⁷ and in a case of כפות he distinguishes between ישן where it is a valid גט (if he was also כפות) and נייעור (where it is not a valid גט [even] if he was כפות), since by (וכפות) the עבד is considered a חצר. המשתמרת שלא לדעתה.

Tosfos supports his contention by citing others who agree with him:

וכן פירש הקונטרס⁸ פרק הזורק והלכתא בכפות ובהוא קאמר רבא דנייעור אין גט -

And רש"י similarly explains the גמרא in פרק הזורק that 'והלכתא בכפות' means that in the case of כפות is when רבא ruled that ישן is a valid גט, **and in that** same case as (משתמר לדעתה) **רבא states that נייעור is not a גט** (because he is not משתמר לדעתה). **וכן פסקו הלכות גדולות דכפות וישן בעינן:**

And similarly the הלכות גדולות ruled that we require that the עבד be כפות וישן that the עבד be valid in order that the גט will be valid.

SUMMARY

An עבד can be used for חצר קנין provided he is כפות וישן; in order that he not be a חצר or a חצר המשתמרת שלא לדעת בעה"ב.

THINKING IT OVER

1. Why is an עבד considered to be משתמר לדעתה?⁹ seemingly he cannot even move?!

2. Why by כפות is the עבד not considered a חצר מהלכת, but is considered משתמרת, however he is משתמר לדעת בעה"ב; and by ישן the עבד is considered משתמר לדעת בעה"ב, considered a חצר מהלכת?

3. According to תוספות that the עבד (who is the חצר) has to be כפות וישן, then what is the meaning of החזיק בעבד קנה מטלטלין?¹⁰ what type of חזקה is possible by an עבד who is כפות וישן?¹¹

⁷ See ד"ה והלכתא in תוספות גיטין כא,א where the question is phrased as follows; If (רבא is not discussing כפות, then if) the עבד is נייעור it should not be a גט even if he is משתמר לדעתה (for instance if his hands are tied and she is holding him), because he is a חצר מהלכת, (since we are not discussing כפות), עיי"ש. See also הארוך and מהרש"א הארוך.

⁸ כפות וישן there states: "בד"ה בכפות רש"י: שאינו ראוי להלך בהוא קאמר רבא דהוי גט; indicating that in addition to ישן, we require also כפות.

⁹ See footnote # 4.

¹⁰ A חזקה to be קונה an עבד is if you forced him to serve you. This is seemingly impossible by כפות וישן.

¹¹ See אמ"ה (הערות 193-7).